

א. הנושאים העיקריים של כל פרשת אחרי מות

1. עבודת כהן הגדול ביום כיפור
2. איסור שחיטה מחוץ לעזרה
3. איסור אכילת דם ומצות כיסוי הדם
4. איסור הליכה בחוקות הגוים
5. איסורי עריות

ב. מענייני רש"י על הפרשה**פרק ט"ז**

1. מדוע התורה מזכירה את מותם של בני אהרן? פסוק א'
2. 2 פירושים ל"ענן" לפי הפשט הקב"ה, ולפי חז"ל הקטורת – פסוק ב'
3. הרמז של בזאת, ומתי רשאי אהרן לבוא אל הקודש – פסוק ג'
4. אינו משמש לפנים בבגדי זהב, והחלפת הבגדים טעונה טבילה – פסוק ד'
5. על מה מכפר פר החטאת של אהרן? פסוק ו' ד"ה וכפר
6. כיצד עושה כהן הגדול את הגורלות? פסוק ח' ד"ה ונתן
7. מתי קורא לשעיר חטאת? פסוק ט'
8. על מי מתוודה אהרן בוידוי השני, ועל איזה עוון? פסוק י"א
9. הקטורת של יום כיפור שונה מזו של כל השנה – פסוק י"ב ד"ה דקה
10. הזאת דם מהפר על הכפורת – אחד למעלה ושבע למטה – פסוק י"ד
11. על מה מכפר שעיר החטאת – פסוקים ט"ו-ט"ז (בשוגג ובמזיד)
12. למרות טומאתם השכינה בתוכם – פסוק ט"ז ד"ה השוכן
13. סדר העבודה הנכון ביום הכיפורים – פסוק כ"ג מהמילים: "וזהו סדר העבודה..."
14. גניזת בגדי הכהונה לאחר שימוש – פסוק כ"ג ד"ה והניחם
15. כפרת יום הכיפורים רק על ידי כהן גדול, ובן הממלא את מקומו – פסוק ל"ב וכפר, לכהן
16. גדולתו של אהרן – פסוק ל"ד

פרק י"ז

1. דינו של המקריב קרבן מחוץ למשכן – פסוק ד'
2. דינו של המקטיר אברי הקרבן מחוץ למשכן – פסוק ח'
3. תבוא הנפש ותכפר על הנפש – פסוק י"א
4. הטעם לאיסור אכילת דם – פסוק י"ד
5. טומאת נבלת עוף טהור רק בבית הבליעה (באכילה) – פסוק ט"ו

פרק י"ח

1. 2 טעמים למילים "אני ה' א-לוקיכם" – פסוק ב'
2. הקלוקל במצרים וארץ ישראל, והבנת לא ללכת בחוקות הגוי – פסוק ג'
3. ההבדל בין החוקים למשפטים – פסוק ד'
4. 2 הבנות מה בא לרבות "את משפטי תעשו" – פסוק ה'
5. מדוע נאמר בלשון רבים "לא תקרבו"? פסוק ו'
6. מי זאת "ערות אביך", ומהו הריבוי ב"ערות אמך"? פסוק ז'
7. רק חייב על אחותו הראויה לנישואין – פסוק י"א
8. איסור אחות אשתו רק כאשר אחותה בחיים – פסוק י"ח
9. העבודה זרה של מולך – פסוק כ"א
10. 2 פירושים למילה "תבל" – פסוק כ"ג
11. ארץ ישראל אינה מקיימת עובדי עבירה – פסוק כ"ח
12. התוצאה אם נטמאים בגויים ובתועבות שלהם – פסוק ל'

ג. בונס - עיון בקטע של הרמב"ן על הפרשה – פרק י"ח פסוק ד'

הרמב"ן מדבר על ההבדל בין חוקים ומשפטים, ושחיי האדם במצוות כפי הכנתו להם. יש הבדל משמעותי בין העושה מצוות שלא לשמן לבין העושה אותן מתוך אהבה.

(ד): את משפטי תעשו -

אלו דברים האמורים בתורה שאילו לא נאמרו בדין היה לאומרן, לשון רש"י.

ובתורת כוהנים (פרק יג ט):

אלו דברים הכתובים בתורה שאילו לא נכתבו בדין היה לכתבן, כגון הגזלות והעריות ועבודת כוכבים ושפיכות דמים וקללת השם.

ועל דרך הפשט, "משפטי" כמשמען, הדינין האמורים בפרשת ואלה המשפטים ובכל התורה, ולכך יאמר אשר יעשה אותם האדם וחי בהם - כי הדינים נתנו לחיי האדם בישוב המדינות ושלוה האדם, ושלא יזיק איש את רעהו ולא ימיתנו...

ודע כי חיי האדם במצוות כפי הכנתו להם. כי העושה המצוות שלא לשמן על מנת לקבל פרס יחיה בהן בעולם הזה ימים רבים בעושר ובנכסים וכבוד, ועל זה נאמר (משלי ג טז): בשמאלה עושר וכבוד, ופירשו (שבת סג א): למשמאילים בה עושר וכבוד. וכן אותם אשר הם מתעסקין במצוות על מנת לזכות בהן לעולם הבא שהם העובדים מיראה, זוכים בכוונתם להינצל ממשפטי הרשעים, ונפשם בטוב תלין. והעוסקין במצוות מאהבה כדין וכראוי, עם עסקי העולם הזה, כעניין הנזכר בתורה בפרשת אם בחקותי (להלן כו ה): והשיג לכם דיס את בציר וגו', יזכו בעולם הזה לחיים טובים כמנהג העולם, ולחיי העולם הבא זכותם שלמה שם. והעוזבים כל ענייני העולם הזה ואינם משגיחים עליו כאילו אינם בעלי גוף, וכל מחשבתם וכוונתם בבוראם בלבד כעניין באליהו, בהידבק נפשם בשם הנכבד, יחיו לעד בגופם ובנפשם כנראה בכתוב באליהו, וכידוע ממנו בקבלה, וכמו שבא במדרשים בחנוך ובבני העולם הבא העומדים בתחיית המתים.

ולכך יאמרו הכתובים בשכר המצוות למען יאריכון ימך (שמות כ יב), למען תחייה (דברים טז כ), והארכת ימים (שם כב ז), כי הלשון יכלול מיני החיים כולם כפי הראוי לכל אחד.